

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Lovsekretariatet
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 14. september 2021
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Freja Thorup Aahauge
Sagsnr.: 2021-0033-0407
Dok.: 2120160

Besvarelse af spørgsmål nr. S 1869 fra medlem af Folketinget Britt Bager (KF)

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. S 1869, som medlem af Folketinget Britt Bager (KF) har stillet til justitsministeren den 7. september 2021.

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. S 1869 fra medlem af Folketinget Britt Bager (KF):

”Vil ministeren kommentere artiklen »Tidligere domme er udgangspunkt: Anklager ser ikke på strafferammen« på avisendemark.dk fra den 11. oktober 2020, hvor Martin von Bülow, advokaturochef ved anklagemyndigheden på Fyn, udtaler: »Vi kigger ikke på, hvad strafferammen er på den enkelte forbrydelse, når vi nedlægger vores påstand. Vi kigger på, hvad praksis er på området, og så henviser vi til tidligere domme«?»

Svar:

1. Straffelovens strafferammer overlader generelt et betydeligt skøn til domstolene med hensyn til sanktionsvalg og udmåling af straf.

Strafferammen for en overtrædelse skal som udgangspunkt kunne favne bredt fra f.eks. en enkeltstående overtrædelse begået under formildende omstændigheder til de allermest strafværdige tilfælde henset til bl.a. grovhed og antal forhold.

Den konkrete straffastsættelse sker på baggrund af reglerne i straffelovens kapitel 10. Af § 80 fremgår bl.a., at der ved straffens fastsættelse under hensyntagen til ensartethed i retsanvendelsen skal lægges vægt på lovovertrædelsens grovhed og på oplysninger om gerningsmanden.

En ændring af strafferammen for en forbrydelse vil ikke nødvendigvis i sig selv føre til en forhøjelse af strafniveauet, medmindre der med lovændringen også er tilsigtet en forhøjelse af strafniveauet.

Lovgiver kan i forarbejderne til en ændringslov tilkendegive, at der med lovændringen tilsigtes en forhøjelse af strafniveauet f.eks. for særlige type-tilfælde. Lovgiver kan også angive, at der tilsigtes en mere generel forhøjelse af strafniveauet, f.eks. ved at anføre, at strafniveauet skal hæves med en bestemt procentdel i forhold til det gældende strafniveau.

I Straffelovrådets betænkning nr. 1531/2012 om strafudmåling – samspillet mellem lovgiver og domstole konstaterede Straffelovrådet, at lovgivningsmagten i de seneste årtier frem til betænkningens afgivelse i stigende grad har gjort brug af muligheden for navnlig i lovbemærkninger at fastlægge ønskede strafniveauer for forskellige typer af strafbare handlinger, og at

domstolene sidenhen ved pådømmelsen af konkrete sager har fulgt disse anvisninger.

I samme betænkning konkluderes, at domstolene i mangel af tilkendegivelser fra lovgivningsmagten navnlig tager udgangspunkt i tidligere praksis med henblik på at tilstræbe et ensartet strafniveau for ligeartede forhold. Domstolene bidrager til fastsættelse af strafniveauer i forskellige typer af sager gennem straffastsættelse i et stort antal konkrete sager, hvilket med tiden udkrystalliserer sig i et mere eller mindre præcist strafniveau. Herudover bidrager domstolene mere undtagelsesvis til fastsættelsen af strafniveauet gennem principielle afgørelser om, hvad strafniveauet skal være.

Når anklagemyndigheden nedlægger strafpåstand i en straffesag, tages udgangspunkt i gældende retskilder, herunder gældende lovgivning samt retspraksis. Anklagemyndigheden er i henhold til objektivitetsprincippet forpligtet til at nedlægge påstand om den straf, som efter anklagemyndighedens vurdering vil være i overensstemmelse med gældende ret.

2. For så vidt angår straffen for vanvidsbilisme bemærkes, at regeringen med meget bred støtte i Folketinget i foråret netop skærpede strafniveauet for vanvidskørsel ved i lovbemærkningerne at tilkendegive, at strafniveauet for visse overtrædelser skulle forhøjes med en bestemt procentsats i forhold til det gældende strafniveau.

Strafskærpelserne indebærer bl.a., at straffen for overtrædelse af straffelovens § 241, 2. pkt., om uagtsomt manddrab i forbindelse med vanvidskørsel blev forhøjet med 150 pct. i forhold til det hidtil gældende strafniveau. En overtrædelse af bestemmelsen, der før lovændringen ville blive straffet med 18 måneders fængsel, vil således nu som udgangspunkt blive straffet med omkring 3 år og 9 måneders fængsel.

3. Det bemærkes i øvrigt, at det som en del af aftalen om politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023, der den 15. december 2020 blev indgået mellem Regeringen og Dansk Folkeparti, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti og Nye Borgerlige, blev bestemt, at der i 2021 skal iværksættes en uafhængig undersøgelse, der skal afdække forholdet mellem strafniveauet for overtrædelse af straffeloven og de gældende strafferammer samt lovgivers anvisninger om strafudmåling.